

Аж надто сухий закон

Пилип-Полян Юрик

Антиалкогольна кампанія Горбачова-Лигачова була в розпалі. Людей тоді всіх одразу намагалися зробити непитущими. Але ж, кажуть люди, якщо собака звик за возом бігати – він і за саньми побіжить. А народному винахідництву й кмітливості, як завжди, не було меж. Майже всі тільки робили вигляд, що не п'ють спиртного й чарки в руки не беруть...

Пам'ятаю зустріч однокласників середньої школи. Усі колишні випускники та їхні родичі, вчителі сіли за столи, а ведуча вечора оголосила, що тепер наша повсякденна норма – тверезість, тому, мовляв, вибачайте, любі друзі, але п'ємо тільки чай. На столах справді були порцелянові чайнички зі срібними ситечками та невеликі чашки-філіжанки. А потім з'ясувалося, що замість заварки в отих фарфорових посудинках містилася "Зубрівка". А вона якраз підходила під колір заварки чорного чаю. Виголошувалися тости, чокалися чашка об чашку, а люди потихеньку, як і до "сухого закону", доходили "до кондиції".

Запорізький письменник Микола Білокопитов згадує, що поїхали вони групою на виступ у райцентр Михайлівку – батьківщину видатного літератора Миколи Лиходіда. І після зустрічі з глядачами їм у кав'ярні накрили шикарні столи, але, звичайно, без спиртного. Однак організатори (райком компартії) все продумали до дрібниць. Люди виходили нібито на перекур, а коли поверталися, кожному тихенько, в тісному коридорчику, наливали сто грамів – випий та йди закушувати. А потім, коли вже всі без винятку "підзарядилися", повиставляли спиртне й на столи. Не перечив ніхто – стали дуже сміливими навіть працівники райкому!

Не можу забути й оповідку випадкового співбесідника в автобусі, який розповів, що в їхньому селі колгоспний парторг, віддаючи дочку заміж, наполог на тому, що весілля буде тільки безалкогольним. Дітися нікуди – він повинен був показувати гарний приклад односельцям. Для такого випадку найняв навіть досвідченого в цій справі тамаду з обласного театру імені Щорса (тепер – імені Володимира Магара).

На столах справді був тільки квас. Його наливали в склянки, чарки й піднімали за щастя та здоров'я молодих, аби ніколи не розлучалися. Те саме робив і культпрацівник – організатор свята, закликаючи народ випити за новостворену родину, весело співати й танцювати, хоча й наливав собі з окремої каністри...

За годину-півтори всі присутні на весіллі помітили, що тамада вже й лика не в'яже. Його язик дуже гарно заплітався. Тоді бадьорі хлопці вирішили перевірити каністру ведучого. З'ясувалося, що в ній був... звичайний коньяк. І тоді розлючений натовп накинувся на культпрацівника. А той уже набрався до чортиків і не зміг навіть вчасно втекти з весілля. Тому його вже з-за столу потім винесли... санітари швидкої допомоги.

Люди зненавиділи недолугу антиалкогольну політику компартії й радянського уряду. І тому зігнали злість саме на тамаді – за відверту брехню. Жаль, що до Горбачова

й Лигачова простому люду добратися було зась.

До речі, поведінка тамади – копія тодішньої політики компартії: одне говорили, інше думали, а третє робили...